

Gyulai Törvényszék, mint elsőfokú

Bíróság útján

5700 Gyula Béke Sg

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/991-0/2026
Érkezési szám	2016 MÁJ 23.
Példány:	1
Melléklet:	9 + 9 db
Kezelőiroda:	

Törvényszék II.	
Ezen törvényszékhez érkezett	
Tervezési szám: 2016 MÁJ 11.	
Példány:	1
Melléklet:	7 db
B. B. 276 / 2013 /	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

– a korábban igazolt jogi képviselője, védője

– az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § a-b.) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Előjáróban szeretném megjegyezni, hogy a bírósági döntéshozatal során az alant sérelmezettek szerint elítélt Alaptörvényben biztosított jogait sértették meg.

Hangsúlyozom, hogy az alkotmányjogi panasz nem a bírói döntés jogszerűségének felülvizsgálatára szól, mivel tiszteletben tartjuk, hogy a T. Alkotmánybíróság a konkrét ügyben nem egy további jogorvoslati fórum a rendes bírósági rendszerben, hanem a panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség esetén bírálja el.

Rendhagyó módon indítványom részletezése előtt nem a beadványom végén, hanem bevezetésként összegezném az ügy általam lényegesnek tartott elemeit, amelyekre tekintettel terjesztem elő alkotmányjogi panasz indítványomat.

A későbbiekben részletezettek szerint, tényként megállapítható, hogy védencemmel szemben az első és másodfokú bíróságok olyan hangfelvételek alapján állapítottak meg tényállást, és vontak le a bűnösségre vonatkozó következtetéseket, amelyek **nincsenek meg**. Sem védencem, sem én védőként nem tudtam a hangfelvételeket meghallgatni, és azok valóságáról, tartalmáról meggyőződni és az esetleges védekezést előterjeszteni. A hangfelvételek hiánya a védekezéshez való alapvető jog „mellőzése” mellett azt is jelenti, hogy a **legfőbb bizonyíték nem áll rendelkezésre, illetve megállapíthatatlan annak beszerzési forrása, módja, jogszerűsége**.

A jogerős bírói döntés ellen a Kúriához felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, amit a Kúria érdemi vizsgálat nélkül, - álláspontom szerint teljesen megalapozatlanul, és törvénysértően - elutasított. Megjegyzendő, hogy a jogerős bírói ítélet konkrétan tartalmazza, hogy a **hangfelvételek nem állnak rendelkezésre**.

Az Alaptörvény, a büntetőeljárás szabályok és a jogirodalom egyértelműen biztosítja és „szent írásként” rögzíti a tisztességes eljáráshoz, a védekezéshez, és a védelemhez való jogot.

Tulajdonképpen megmagyarázhatatlan az, hogy az eljáró bíróságok az ügy alapvető bizonyítékaként tekintett hangfelvételek hiányában ítéleteket hoztak, felülvizsgálati kérelmünket elutasították anélkül, hogy érdemi választ adtak volna arra, miszerint kizárólag nem létező bizonyítékok alapján hogyan lehet valakit bűnösnek nyilvánítani, anélkül, hogy ez az alapvető

alkotmányos és büntetőeljárás szabályokat – legfőképpen a védelemhez, és a tisztességes eljáráshoz való jogot - ne alapvetően sértenének. A válasz egyértelmű, hiszen jogszerűen megindokolhatatlan az, miszerint 2015. és 2016. évben Magyarországon meglévő bizonyíték nélkül lehessen valakit jogerősen 4 évi börtönbüntetésre ítélni.

A fentiek okán álláspontom és tisztelettel előterjesztett indítványom szerint abban kell a T. Alkotmánybíróságnak döntenie, állást foglalnia, hogy azon esetben, amikor nem állnak rendelkezésre azon hangfelvételek, amelyek a büntetőeljárás kizárólagos alapját szolgáltatják, lehetséges-e büntetőeljárást lefolytatni, és jogszerű ítéletet hozni, illetőleg, hogy a hangfelvételek hiánya okán biztosítva van-e a terhelt védekezéshez és a megfelelő védelem gyakorlásához, a tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiek alátámasztására előjáróban idézni szeretném a Szegedi Ítéltábla ítéletének 16. oldalának (2) bekezdését – amellyel a hangfelvételek hiányára vonatkozó állításomat igazolom – amely a következőket tartalmazza:

„Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás során a bíróság rendelkezésére csupán a beszerzett hanganyagok leírásáról készített jegyzőkönyvek álltak, **az eredeti hangfelvételek nem.** „

Hangsúlyozandó, hogy [REDACTED] negyedrendű vádlott és a védelem a büntetőeljárás egésze során egyetlen alkalommal sem hallotta, hallgathatta meg az ítéletek alapjául szolgáló hanganyagot, holott ezt a T. Ítéltáblától írásban kértük, amely kérelmünkre a T. Ítéltábla tájékoztatót arról, hogy ezek nem állnak rendelkezésre, így azt nem tudták részünkre biztosítani.

A másodfokú bíróság ítéletének azon érvelése, miszerint „a hangfelvételekről készült jegyzőkönyvek – amelyekre egyébként az van írva „TÖRÖLVE!” – közokiratnak minősülnek és nem merült fel közokirat hamisítás gyanúja”, álláspontunk szerint olyan Alaptörvénysértő megközelítése ezen alapvető problémának, ami súlyosan Alaptörvény- és büntetőjog sértő, és szemben áll „a köbevésett” teljesen egyértelmű demokratikus jogi elvekkel (büntetőjog alatt nem csak az anyagi jogot tartalmazó Büntető Törvénykönyvet, hanem az eljárásjogot tartalmazó Büntetőeljárás Törvényt is értjük).

Mivel a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezésére fog állni a teljes iratanyag – amelynek beszerzését ezúton indítványozzuk -, ezért a jelen beadványomban terjedelmi okokból a bírósági anyagokból a kérelmünk alátámasztására szolgáló részeket emelem ki. A Kúria elutasító határozatából, annak tarthatatlanságának igazolására az alábbi pontokat szeretném idézni:

(16) „Kétségtelen, hogy a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

(17) A titkos információgyűjtés, vagy annak eredményének mikénti felhasználása során esetlegesen elkövetett eljárási szabálysértések, nem alapoznak meg **feltétlen** hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, következésképpen a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálati eljárásra sem kerülhet sor. „

A fenti idézet után joggal merül fel az a kérdés, hogy a Tisztelt Kúria milyen eljárási szabályszegés vonatkozásában mondja ki, **hogy „feltétlen” hatályon kívül helyezést eredményező eljárási - és ennek következményeképpen anyagi jogi, tehát komplex**

értelemben büntetőjogi - törvénysértés történt, ha nem akkor, amikor nincs meg azon „dokumentum”, hangfelvétel amelyen az egész ügy és a jogerős ítélet nyugszik.

Megjegyezni kívánom, hogy a Kúria elutasító határozatának indoklásában éppen a felülvizsgálati kérelem lényegére nem adott választ, miszerint az alkotmányos védekezéshez és védelemhez való jog sérült azzal, hogy egyrészt a lehallgatási hangfelvételek eltűntek – ha egyáltalán voltak, másrészt ezen tény okán az egész eljárás során „azok” (mint az ügy leglényegesebb érdemi „bizonyítékai”) nem voltak megismerhetők és birtokba vehetők.

A jelen Alkotmányjogi panasz indítványban reményeink szerint bizonyításra kerül, hogy ha - és amennyiben a bíróságok az Alaptörvény és ezzel összhangban a Be. szabályait betartották volna, úgy elmarasztaló ítéletet meghozatalára nem kerülhetett volna sor. Mindez azt jelenti, hogy a bíróságok Alaptörvénysértő eljárása az ügy érdemi elbírálására jelentős és érdemi kihatással volt a terhelt hátrányára.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg - a Gyulai Törvényszék, mint első fokú bíróság a 3.B.276/2013/345. számú ítéletére kiterjedően -, a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Bf.II.556/2015/3. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) (3) bekezdését.

Kérem továbbá, hogy szíveskedjenek megállapítani a Kúria a Bfv.III.486/2016/2. számú végzésének Alaptörvény ellenességét is, mivel érdemi elbírálás nélkül elutasította felülvizsgálati kérelmünket, holott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésére tekintettel azt érdemben vizsgálnia kellett volna. A fent hivatkozott bírósági határozatok egyebekben megsértik a jelen beadványunk 4. pontjában megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat is.

Alkotmányjogi panasz indítványomat a Tisztelt Alkotmánybíróság tájékoztatásai figyelembevételével az alábbiak szerint terjesztem elő:

1./ Az indítványozó neve és lakóhelye, jogi képviselő neve és székhelye.:

2./ Azon Alaptörvényi rendelkezés, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét, továbbá az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza:

Panaszindítványunk az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § a) és b) pontján alapul, és arra irányul, hogy semmisítse meg a Gyulai Törvényszék 3B.276/2013/345 számú ítéletét, illetve a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.556/2015/3 sorszámú ítéletét, mivel azok sértik az alaptörvény több rendelkezését, különösen a XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdését. Kérem továbbá, hogy szíveskedjenek megállapítani a Kúria a Bfv.III.486/2016/2. számú végzésének Alaptörvény ellenességét is, mivel érdemi elbírálás nélkül elutasította felülvizsgálati kérelmünket, holott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésére tekintettel azt érdemben vizsgálni kellett volna. A fent hivatkozott bírósági határozatok egyebekben megsértik a jelen beadványunk 4. pontjában megjelölt Alaptörvényben biztosított jogokat is.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét tehát az Alaptörvény és az Abtv. előbb hivatkozott rendelkezései alapozzák meg. Az indítványozói jogosultságot az alapozza meg, hogy az Alkotmányértő határozatok [REDACTED] elítélte Alaptörvényt sértő módon hozott döntések eredményeképpen születtek.

3./ A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések, bírói döntések megnevezése, a határidő számításához szükséges adatok közlése: (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja)

A Gyulai Törvényszék, mint első fokú bíróság a 3.B.276/2013/345. számú ítéletével, majd a Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Bf.II.556/2015/3. számú ítéletével bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás bűncselekmény miatt 2016. január 14-én 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte [REDACTED] terheltet.

A jogerős ítéletet jogi képviselőként 2016. február 22. napján vettem kézhez.

A jogerős ítélet ellen annak törvénybe ütköző volta miatt 2016. március 9. napján felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához.

A Kúria a benyújtott kérelmet érdemi vizsgálat nélkül a Bfv.III.486/2016/2. számú végzésével elutasította, mely végzést 2016. április 26. napján vettem át.

Csatolom a Gyulai Törvényszék, és a Szegedi Ítéltábla 2./ pontban hivatkozott ítéleteit, a beterjesztett felülvizsgálati kérelmet, továbbá a felülvizsgálati kérelem elutasításáról szóló Kúriai végzést. A Kúria tehát felülvizsgálati kérelmünket elutasította, így ezen végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül terjesztem elő jelen Alkotmányjogi panasz indítványomat.

4./ Az Alaptörvény megsértett rendelkezései pontosan, az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- R) Cikk (2). bekezdése:

Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

- IV. Cikk (1). bekezdése:

Mindenkinek joga van a szabadsághoz, és a személyi biztonsághoz.

- XXIV. Cikk (1). bekezdése:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon, és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

- **Legfőképpen XXVIII. Cikk (1). és (3). bekezdése:**

(1). Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független, és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3). A Büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

5./ A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Közvetlen érintettség:

IV. rendű terheltként a sérelmezett bírói döntés 4 év börtönbüntetésre ítélte, tehát a sérelmezettet az Alkotmánysértően hozott bírói döntés közvetlenül érinti. Az Alaptörvény betartásával ezen bírói döntés meghozatalára nem kerülhetett volna sor. A Kúria érdemi vizsgálat nélkül a felülvizsgálati kérelmet nem utasíthatta volna el.

Az Alaptörvényben érintett jog sérelmeinek lényege:

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (3) bekezdése a következőket tartalmazza:

„(1). Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független, és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3). A Büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt. „

A sérelmezett döntéshozatal során alapvetően a fent megjelölt tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jogok sérültek a 4./ pontban megjelöltekkel együtt.

Állításaink igazolására hivatkozunk a T. Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB. határozatára az alábbiak szerint. (ügyszám: 1104/B/1997)

Az 5. pont többek között a következőket tartalmazza.

„Az Alkotmánybíróság azt a határozatát, hogy **a védekezéshez szükséges adatok „birtoklása” a másolatok készítésére s azok elvitelére, vagyis a bíróságon kívüli használatára is kiterjed, a védelemhez való jog ismertetett értelmezésén kívül a tisztességes eljáráshoz való jogra is alapozza. (5.1 bek.)**”

„A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a **„fegyverek egyenlősége”, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson.** A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványának teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények során, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és

mélységben ismerhessék meg. Itt érintkezik a fair trial elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés kellő idejének és eszközeinek követelményével. Az előző pontban idézte az Alkotmánybíróság az Emberi Jogok Európai Bizottsága értelmezését ezeknek a védelem jogát szolgáló eszközöknek tág köréről. Az **Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és – megfelelő biztosítékok között – birtoklása is ezek közé a „mindenképpen biztosítandó” jogok közé sorolható.** A dokumentumok megismerése; a belőlük készíthető jegyzetek szabad „birtoklása”; a dokumentumok „birtoklása” a tárgyalás alatt, vagy máskor is, de csak a bíróság épületében, azonban nem elégíti ki a védelemhez való jogot, ha egyszersmind a fegyverek egyenlősége nem érvényesül. Nem egyenlő a vád és a védelem helyzete, ha az ügyész az államtitkokat képező dokumentumokat az eljárás alatt a bíróságon kívül is szabadon birtokában tarthatja és használhatja (lásd a Be. 114. § (5) bekezdését), - míg a terhelt és a védő ebben korlátozva van.” (5.3. bek.)

Mindezek tükrében egyértelműen megállapítható az, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény ellenességnek számít, hogy az ítéletet nem létező és nem fellelhető – a vádlottnak és védelemnek át nem adott és meg nem ismerhető - bizonyítéokra alapították, amely a fentebb idézet alkotmánybírósági határozattal alátámasztottan is sérti az alaptörvény XXVIII cikk (1) és (3) bekezdésében foglaltakat.

A sérelmezett büntetőügyben nemhogy a dokumentumok megismerése és szabad birtoklása nem volt biztosított, de kiderült, hogy ezen túlmenően a dokumentumok nem is léteznek.

„Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás során a bíróság rendelkezésére csupán a beszerzett hanganyagok leírásáról készített jegyzőkönyvek álltak, az eredeti hangfelvételek nem.” (Szegedi Ítélet, ítélet 16. oldal 2. bekezdés)

Megállapítható tehát, hogy valójában az érdemi döntést tartalmazó sérelmezett ítélet lényegében Alaptörvényt sértő módon a „lehallgatott beszélgetésekre”, mint nem létező dokumentumra alapítva állapította meg IV. rendű [REDACTED] bűnösségét.

Idézem a Szegedi Ítélet, ítéletének 17. oldalának 5. bekezdését, amellyel a bíróság bizonyítja, hogy létezőnek fogadja el a bevallottan nem fellelhető, így a vádlott és védelem által nem ismert – talán nem is létező – hangfelvételeket, amelyeket az ítélezés alapjául vett figyelembe.

„Ezzel kapcsolatban az Ítélet, ítélet azt állapította meg, hogy a lehallgatott beszélgetések tartalma alapján okszerűen következtetett a Törvényszék arra, hogy a lehallgatás idején a [REDACTED] másodrendű vádlott által képviselt cégek, illetve a felvásárló cégek között kizárólag fiktív számlázások történtek, ténylegesen egyetlen esetben sem a [REDACTED] másodrendű vádlott által képviselt cég volt az eladó.”

Újólát hangsúlyozzuk, hogy nem további jogorvoslati fórumnak tekintjük a T. Alkotmánybíróságot, de álláspontunk szerint Alaptörvény ellenességet megvalósító döntés született. Ezen állításunk igazolására, alátámasztására – terjedelmi okokból a teljes anyag ismételése nélkül - időnként szükséges idézni a sérelmezett dokumentumok tartalmából.

Pertörténet:

- Elsőfokú bírósági ítélet időpontja: 2015.03.24, amely ítéletben a Gyulai Törvényszék 1 év 10 hónap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte [REDACTED] IV. vádlottat.
- Másodfokú ítélet időpontja: 2016.01.14, amely ítéletben Szegedi Ítélőtábla 4 év, börtönben végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki, mely ítéletet 2016. február 22. napján vettük kézhez.
- 2016. március 09. napján a Gyulai Törvényszékhez benyújtásra került a Kúriához címzett felülvizsgálati kérelem
- 2016. április 26-án átvételre került a KÚRIA Bfv.III.486/2016/2. számú, a felülvizsgálati kérelmet elutasító végzése

A fent hivatkozott határozatokat és felülvizsgálati kérelmet mellékeljük.

6./ Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Be. az alábbiakat tartalmazza:

A büntetőeljárásról szóló 1998. XIX. törvény (Be. 115 § az alábbiakat tartalmazza)

„115. § (1) Tárgyi bizonyítási eszköz minden olyan tárgy (dolog), amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas, így különösen az, amely a bűncselekmény elkövetésének vagy a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben az elkövető nyomait hordozza, vagy a bűncselekmény elkövetése útján jött létre, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, vagy amelyre a bűncselekményt elkövették.

115. §(2) E törvény alkalmazásában tárgyi bizonyítási eszköz az irat, a rajz és minden olyan tárgy, amely műszaki, vegyi vagy más eljárással adatokat rögzít. **Ahol e törvény iratról rendelkezik, ezen az adatot rögzítő tárgyat is érteni kell.**”

A Be. 43. § (2) a következőket tartalmazza:

„43. §(2)A terhelt jogosult arra, hogy

a) a gyanúsítást, a vád tárgyát, illetőleg ezek változását közöljék vele,

b) – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az eljárási cselekményeknél jelen legyen, **az eljárás során az őt érintő iratokba betekintszen**”

Fentiekből az alábbiak következnek:

- Ahol a Be. iratról rendelkezik, úgy ezen az adatot rögzítő tárgyat is érteni kell
- A terheltnek joga, hogy az őt érintő iratokba betekintszen

Mindebből az következik, hogy az iratot (adatot) rögzítő tárgyat (lehallgató készüléket, illetve a lehallgató készülék által rögzített adatot is, **azaz a hangfelvételt is**) iratként kell kezelni a törvény értelmezése során.

Ebből pedig az következik, hogy az eljárás során a vádlott és védő számára biztosítani kell a rögzített hangfelvételek meghallgatását és birtoklását.

Lehetővé kell tenni, hogy a gyanúsított és a védő az esetleges vádemelés alapjául szolgáló összes iratot – kivéve a zártan kezelt iratokat – megismerhesse és birtokolhassa.

Tehát a fentiekből kizárólag az következik, hogy a hatóságoknak lehetővé kellett volna tenni az esetleges hangfelvételek megismerését és megszerzését akként, hogy azokat a hatóság adathordozó eszközön átadja, mivel az elítélés a hangfelvételek alapvető bizonyítékként történő felhasználásán alapszik.

A már idézett 6/1998. (III. 11.) AB határozat az alábbiakat tartalmazza:

„4. Teljesen egyértelmű, hogy ezek az "eszközök" és „elemek” magukban foglalják az iratok tartalmának megismeréséhez való jogot. Így van ez nemcsak az említett egyezmények gyakorlatában, hanem — mint a Be.-ben is — általában a büntetőeljárási kódexekben is. Az Alkotmánybíróság a hatékonyság és a védelemre való felkészülés biztosításának követelménye miatt már 1991-ben úgy értelmezte az iratbetekintést, hogy az a puszta megismerésen túl az irat "birtoklását" is magába kell, hogy foglalja.

5. Az Alkotmánybíróság azt a határozatát, hogy a védekezéshez szükséges adatok "birtoklása" a másolatok készítésére, s azok elvitelére, vagyis a bíróságon kívüli használatára is kiterjed, a **védelemhez való jog** (Alkotmány 57. § (3) bekezdés) ismertetett értelmezésén kívül a **tisztességes eljáráshoz való jogra** (Alkotmány 57. § (1) bekezdés) is alapozza.”

A 6/1998. (III. 11.) AB határozat 5. oldal utolsó bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a "fegyverek egyenlősége", amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson.”

A 6/1998. (III. 11.) AB határozat 6. oldal első bekezdése 11. sora az alábbiakat tartalmazza:

„Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és - megfelelő biztosítékok között - birtoklása is ezek közé a "mindenképpen biztosítandó" jogok közé sorolható. A dokumentumok megismerése; a belőlük készíthető jegyzetek szabad "birtoklása"; a dokumentumok "birtoklása" a tárgyalás alatt, vagy máskor is, de csak a bíróság épületében, azonban nem elégíti ki a védelemhez való jogot, ha egyszersmind a fegyverek egyenlősége nem érvényesül.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikke az alábbiakat tartalmazza:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„(3). A Büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.”

Mivel a hatóságok nem tették lehetővé a hangfelvételek megismerését és birtoklását, ezért súlyosan megsértették az Alaptörvényben XXVIII. cikk (1) (3) rögzített tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való jogot.

*

A bíróság nem minden kétséget kizáró bizonyíték alapján hozta meg elmarasztaló ítéletét alábbiak szerint:

A hangfelvételek meghallgatásának fontosságát jelzi a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat által jegyzett 318/7/322-1/2011. számú kísézőjegyzék (5. számú melléklet), valamint a 318/354-1/2011. számú kísézőjegyzék (6. számú melléklet) keretes megjegyzés rovata:

„Megjegyzés: Felhívom a figyelmét, hogy **a titkos információgyűjtés során nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a keletkezett információ a szolgálati jegyen megjelölt személy(ek)től származik/származnak**, így azokra nézve a megrendelő a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló ágazati törvénynek, valamint a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. LXIII. tv-nek a személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályai szerint köteles eljárni.”

A fentiekből az állapítható meg, hogy a titkos információgyűjtés során nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a keletkezett információ a szolgálati jegyen szereplő személyektől származik, vagyis a nemzetbiztonsági szakszolgálat kijelenti, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy a lehallgatott és rögzített hangfelvételek a terheltek beszélgetését rögzítik.

Ehhez képest a nyomozó hatóság elkészítette az állítólagos lehallgatásokról készült jelentéseket, amelyen kész tényként rögzíti, hogy azokon az ügyben elítélt személyek folytatnak beszélgetéseket.

Végül is maga a nemzetbiztonsági szakszolgálat keretes megjegyzése támasztja alá azt, hogy ha a hangfelvételek rendelkezésre is állnának, akkor sem lehetne ezekre alapozva büntetőeljárást kezdeményezni, majd elmarasztaló ítéletet hozni. Ugyanis a Be. garanciális szabályai többek között az alábbiakat tartalmazzák:

A Be. ennek kapcsán az alábbiakat tartalmazza:

„A bizonyítási teher

4. §(1) A vád bizonyítása a vádlót terheli.

4. §(2) **A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.”**

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat fentebbi kísézőjegyzéke az alábbiakat tartalmazza:

„*Felhívom a figyelmét, hogy a titkos információgyűjtés során nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a keletkezett információ a szolgálati jegyen megjelölt személy(ek)től származik/származnak...*

Tulajdonképpen maga a szakszolgálat állapítja meg, hogy a hangfelvételről nem állapítható meg, hogy kétséget kizáróan a terheltek beszélgetését tartalmazza, így pedig a Be. 4. § (1) bekezdésére figyelemmel nem értékelhető a terheltek terhére.

A bíróság tehát a rendelkezésre nem álló hangfelvétel alapján leírt „minden kétséget kizáró bizonyítékként egyébként sem értékelhető” „hangfelvételt tartalmazó kivonatok” alapján hozta meg ítéletét, ezért súlyosan megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) (3) bekezdésében rögzített követelményeket.

*

Az eljáró bíróságok a lehallgatásból származó állítólagos hangfelvételeket bizonyítékként használták fel, annak ellenére, hogy azok nem lehetők fel.

A Be. 206/A. § (3) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„206/A. § (3) A (2) bekezdés szerinti felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyész hetvenkét órán belül a nyomozási bíróhoz fordul. A titkos információgyűjtés eredménye akkor alkalmas a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállnak és megalapozottan feltehető, hogy más módon a bizonyíték beszerzése kilátástalan, vagy aránytalanul nagy nehézséggel járna. A nyomozási bíró a felhasználásra való alkalmasságról indokolt végzéssel határoz. A felhasználásra való alkalmasság tárgyában hozott döntés a titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat minősített jellegét nem érinti. **A büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasság megállapítása esetén az érintett adatot csak akkor kell megsemmisíteni, ha az ügyész az (4) bekezdés alapján annak bizonyítékként történő felhasználását nem indítványozta.**”

Összegezve:

E részből világosan kitűnik, hogy a nyomozó hatóság a lehallgatással megszerzett és rögzített hangfelvételek megsemmisítését csak akkor végezheti el, ha a hangfelvételeket nem kívánják bizonyítékként felhasználni. Ebből kizárólag az következik, hogy amennyiben bizonyítékként kívánják felhasználni a hangfelvételeket, úgy semmi esetre sem szabad megsemmisíteni azokat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke az alábbiakat tartalmazza:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Mivel a hatóság a hangfelvételeket megsemmisítette, ugyanakkor a hangfelvételeken alapuló jelentést felhasználták a bizonyítási eljárásban, ezzel súlyosan megsértették az Alaptörvényben [XXVIII. cikk (1)] rögzített tisztességes eljáráshoz való jogomat.

*

7./ Kifejezett kérelem a Bírói döntés(ek) megsemmisítésére.:

Tisztelettel kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg a Gyulai Törvényszék 3B.276/2013/345 számú ítéletére kiterjedő hatállyal, a Szegedi Ítéletábla mint másodfokú bíróság Bf.II.556/2015/3 sorszámú ítéletét, mivel azok sértik az alaptörvény több rendelkezését, (jelen beadvány 4./ pontjában felsoroltak) különösen a XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdését.

Kérjük továbbá, hogy szíveskedjenek megállapítani a Kúria a Bfv.III.486/2016/2. számú végzésének Alaptörvény ellenességét is, mivel érdemi elbírálás nélkül elutasította felülvizsgálati kérelmünket, holott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésére tekintettel azt érdemben vizsgálni kellett volna, ezért kérjük a Kúria végzésének a megsemmisítését is.

8./ Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

E pontra választ ad ezen indítványunk 5. pontjában írt pertörténeti rész. E rész szemlélteti, hogy az ügyben minden lehetséges jogorvoslati lehetőség - még a felülvizsgálati is - kimerítésre került, amelyek azonban nem vezettek eredményre.

9./ Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panasz illetve személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul-e:

Az erre vonatkozó nyilatkozatot mellékletben csatolom.

10./ Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Jelenleg nincs más jogorvoslati eljárás kezdeményezve az ügyben.

11./ Kötelező mellékleteket: képviseleti jogosultság igazolása az érintettséget alátámasztó dokumentumok.

A képviseleti jogosultságomat, és az érintettséget alátámasztó dokumentumokat az 1. és az 5. pontban felsoroltam, és csatoltam. A Szegedi Ítéltábla jogerős ítéletéből és a Kúriai végzésből kiderül, hogy meghatalmazott védőként jártam el IV. rendű [REDACTED] terhelte képviseletében, és védői minőségemben is érint a Szegedi Ítéltábla jogerős ítélete, és a Kúria végzése egyaránt. [REDACTED] ügyfelemet, védencemet pedig közvetlenül személyében érinti az ügy.

12./ Igazolási kérelem (feltételes, amennyiben a T. Alkotmánybíróság igazolást szükségesnek tart)

A jelen beadványunk előtt minden jogorvoslati eszközt igénybe kívántunk venni, ezért fordultunk először felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához.

A Kúria felülvizsgálati kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül elutasította, amely elutasító végzését 2016. április 26-án vettem át, amely ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Ahogy az előzőekben kifejtettük, álláspontunk szerint mind a Gyulai Törvényszék ítélete, mind a Szegedi Ítéltábla jogerős ítélete Alaptörvény sértő, ugyanakkor véleményünk szerint a Kúria határozata is az Alaptörvény rendelkezéseibe ütközik, mivel érdemben nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelmünket, és az Alaptörvényben foglalt azon kifogásunkra, miszerint a jogerős döntés a védekezéshez, védelemhez való jog maximális csorbításával született, a Kúriai döntés nem is ad indoklást.

A Kúria a végzése III. fejezetében foglalta össze a felülvizsgálati kérelmünk elutasítását megalapozó indokait.

Az indoklás 16-17. pontja az alábbiakat tartalmazza:

(16) „Kétségtelen, hogy a Be. 416 § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

(17) A titkos információgyűjtés, vagy annak eredményének mikénti felhasználása során esetlegesen elkövetett eljárási szabálysértések, nem alapoznak meg **feltétlen** hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, következésképpen a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálati eljárásra sem kerülhet sor. „

A fenti idézetből megállapítható, hogy felülvizsgálatunk leglényegesebb elemét a védelemhez és védekezéshez való jogunk, tehát a tisztességes eljáráshoz való Alkotmányos jog csorbítására vonatkozó érvelésünket a Kúria nem vette figyelembe, érdemben nem vizsgálta, mivel csak arra szorítkozott, hogy „a titkos információgyűjtés, vagy annak eredményének mikénti felhasználása során esetlegesen elkövetett eljárási szabálysértések nem alapoznak meg **feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.**” A logika szabályainak alapján egyébként ebből az következik, hogy a Kúriának meg kellett volna vizsgálni, hogy a titkos információgyűjtés során követtek-e el olyan eljárási szabálysértést, amik megalapozzák a feltétlen hatályon kívül helyezést. Egyébként a felülvizsgálati kérelmünkben ezen eljárásjogi szabálysértésekre is hivatkoztunk, eredménytelenül.

Álláspontunk szerint azonban a Kúria tévedett, ugyanis a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján alappal hivatkoztunk a felülvizsgálati kérelmünkben rögzített indokokra.

„**416. § (1) Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha b) a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a Btk. 86. § (1) bekezdésében foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel,**”

A fenti b) pont szerint a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye többek között a büntetőjog más szabályának megsértése miatt is.

A fenti aláhúzott rész büntetőjogot említ, amelynek nem vitásan a Btk. mellett alapvetően a **Büntetőeljárási jog is része**. Tehát ha a terhelt elítélése a Be. szabályainak megsértésével történt, és ezen jogszabálysértés folytán törvénysértő büntetést szabtak ki, akkor a **Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja kifejezetten lehetővé teszi az elítélt számára a felülvizsgálati kérelem előterjesztését, amelyet a Kúriának érdemben el kellett volna bírálnia.**

A fentiekből tehát megállapítható, hogy a Kúria Alaptörvény ellenesen érdemben nem foglalkozott a felülvizsgálati kérelmünkkel.

Az eddig leírt tényállásból megállapítható, hogy 2016. február 22. napján vettem át a Szegedi Ítéltábla jogerős ítéletét. A Kúria végzését 2016. április 26. napján vettem kézhez. A Kúria végzésének kézhezvételét követően a kérelmünket - a jelen beadványunkat – a végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül terjesztjük elő.

Amennyiben a T. Alkotmány Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen beadványunkat a jogerős ítélet kézhezvételétől számított 60. napon belül kellett volna előterjeszteni, - habár a Kúria végzését is támadjuk - úgy igazolási kérelmet terjesztünk elő és tisztelettel kérjük, hogy jelen beadványunkat szíveskedjen határidőben előterjesztettnek tekinteni, mivel ezt a Kúria

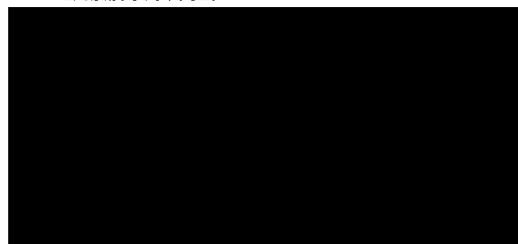
döntésének bevárásától és kézhezvételétől számított 15 napon belül, ésszerű határidőben terjesztjük elő.

Tisztelettel kérem, hogy szíveskedjenek kérelmem elbírálását soron kívül eszközölni, mivel [REDACTED] ogerösen letöltendő börtönbüntetésre ítélték.

Tisztában vagyunk a T. Alkotmánybíróság nagyfokú leterheltségével, azonban álláspontunk szerint a jelen ügyben kifejeződő egyéni és társadalmi érdek, és a jövőre mutató Alkotmányjogi útmutatás igénye megalapozhatja kérelmünk pozitív és soron kívüli elbírálását.

Kelt: Békéscsaba, 2016. május 11. napján

Tisztelettel:

Mellékletek (1-6-ig másolatban):

1. Gyulai Törvényszék 3.B.276/2013/345. számú ítélete
2. Szegedi Ítéltábla Bf.II.556/2015/3. számú ítélete
3. Kúriához intézett 2016.03.03. napján kelt felülvizsgálati kérelem
4. KúriaBfv.III.486/2016/2. számú végzése + boríték
5. A 318/7/322-1/2011. számú kísérőjegyzék
6. A 318/354-1/2011. számú kísérőjegyzék
7. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról (eredetiben)